

Deset schodů do nebe (Desatero ve verších)

Snad přespříliš tvrdě, nebudeš či nesmíš,
zní hluchému uchu, co mu říká Mojžíš.
Slepé oko nevidí, co ukazuje prorok,
Chytrý rozum myslí, že v tom není pokrok.
Otevřený duch však z Desatera cítí,
Světlo Boží Lásky, čistou cestu k Bytí.

Nešel jsem vždy životem po světlé stezce,
a jeho cestou klopýtal jsem těžce.
Tkal jsem si pavučiny osudových sítí,
až přišel čas, kdy jsem jich nedokázal snést.
Tma všude vůkol, neviděl jsem řešení,
hledal jsem pomoc, jenž mi život promění.
Dnes už vám našťestí říci mohu,
že to, co jsem hledal, byla cesta k Bohu!

Poznávám Dílo, zanechané Božím Synem!
Seznamuji se i s Desaterem
a mé duši blízkým jeho výkladem.
K Božím příkázáním mám hluboký vztah,
jak rád bych vyjádřil jejich obsah!
*„Prosím Tě Pane nade všemi světy,
pomoz mi sestavit správně věty!
Dovol mi do veršů vetkat,
co Mojžíš směl do skály vytesat!
Dík za Tvých **Deset moudrých doporučení**
i za pomoc k jejich pochopení!
Cítím, že mají pomáhat světu
ladit naše duše do podob lidských květů!*

*Tvé První přikázání nám jasně praví,
že Ty jsi jediný Pán náš pravý!
Kéž by uznal každý lidský duch,
že Ty jsi Hospodin, náš Bůh!
Nebudu mít jiných Bohů mimo Tebe!
Jen má láska k Tobě, vede mne do nebe!“*
Toho, kdo nadevše miluje Boha,
přitahuje k Němu jeho čistá Touha!
Nepřehluš ji v sobě náruživostmi a sklony,
bys jednou slyšel znít nebeské zvony!
Hledej Boží vůli a pozoruj svá přání,
zda to nejsou ona, která ti v tom brání!

Druhé rady Páně drž se bezpečně:
„Neřekneš Boží jméno zbytečně!“
Kdo Jej v myšlenkách či slovech zevšedňuje,
svou duši spoutává a znehodnocuje!
Lehkovážně brání Božího jména na jazyk
vyrostlo v škodlivý lidský zvyk!
Ještě hůře se plýtvá jménem Božího Syna,
dej pozor, ať nestíhá tě za to vina!
*Nejprve Jej obal vroucností svého citu,
pak vyslov Jej v úctě, tiše a vskrytu!*
Když opakuješ modlitbu jen ze zvyku
a nedáš do ní čistotu a hloubku svého citu,
pak bereš do úst nadarmo každou její větu!

Třetí rada směřuje Tě k Nejvyššího Trůnu:
Sedmý den se ztiš a svěť svou duši Pánu:
„Pomni, abys světil den sváteční!“
Proměň své nitro v klidnou hladinu jezerní!
Dovol své mysli, ať se rozední!
Pak vyvstane ti před očima obraz
skutků tvých dnů minulých bez příkras.
*Uslyšíš-li v nitru zvuk falešné struny,
poznáš, co tě vzdaluje od nebeské brány!*

„Cti otce a matku!“ je čtvrtým zákonem:
*Otcovství a mateřství je vznešený pojem!
Svým dětem máš jít příkladem!*
Dej jim dobrý důvod proč tě mají ctít,
otevři jim srdce, když hledají cit.
V lásce je i přísnost, dej dětem rád,
až dospějí, buď jejich kamarád.
Kéž poupata jejich duší se světu,
otevřou v lásce do nádherných květů!

Páté přikázání praví: **„Nezabiješ!“**
Že je ti to jasné, hlavou pokyvuješ.
Dbej, ať jeho význam nezužuješ!
V duchovní rovině zrazuje od ubití,
staví se nejen proti fyzickému zabití!
A ubít se dá důvěra, talent i cit,
škody na duši lze stěží napravit!
Nezrazuj důvěru do tebe vkládanou,
neubíjej v druhém tento krásný cit!
I kdybys pak klečel prosící na kolenou,
mrak nedůvěry lze těžko rozptýlit!
Dospívajícímu synu nevnučuj své přání,
čím se má stát ve svém povolání!

Na tvých plánech nerozkvete jeho nadání!
Nehas plamínek jeho talentu,
vždyť nevíš, co má přinést světu!
Kdo svobodně rozvíjí své schopnosti,
ten přitakává na volání z věčnosti!

Strážcem manželského štěstí je zákon šestý:
„Nezcižolozíš!“ Klidu manželství nenarušíš!
Duchovní soulad páru jest požehnán Pánem,
ještě před manželství vznikem!
Pravá manželství uzavřená před Bohem
jsou protkána láskou, souladem a citem!
Nerozbíjej snahy o harmonické vztahy!
Nenič pro svou žádost či z důvodu jiného
štěstí své či štěstí vztahu bližního!
Hnal bys svou duši do osudové pasti,
v níž čekají jen bědy a strasti!
Sňatky z rozumu jsou hroby manželského štěstí!
Vdávej se či zeň jenom s čisté lásky,
vztah s cizím tvému srdci nadělá ti vrásky!

Dobrý člověče, jenž bližního miluješ,
dle sedmé Boží rady **„Nepokradeš!“**
*Nepřipravíš člověka o cokoliv co jeho jest,
patří mu také soukromí, důvěra i čest!*
Zbytečně nežaluj a bezdůvodně nevaruj,
o důvěru bližního neolupuj!
Udržuj v bdělosti své svědomí
a nevynášej v řečech druhých soukromí!
Nevydávej za své nápady cizí,
nečinil by to člověk ryzí!
Když tě někdo urazí
neber mu důstojnost a čest!
Pro svou duši chystáš si odměnu či trest!

Jasně varování plyne z přikázání osmého:
**„Nevydáš svědectví křivého
proti svému bližnímu!“**
Přemýšlej o jeho významu!
Napomenutí zapovídá pomluvu,
jenž zavírá ti cestu k domovu!
Svědectvím není jen výpověď před soudem!
Nešpiň pověst bližního svým vyjádřením o něm,
ať slovem či mnohomluvným posuňkem!
*O druhých mluv jen tak, jako by při tom byli,
ať nezaroste duši tvou pomlouvačské býlí!*

Vedeš-li o někom řeči, jež z druhé ruky máš,
můžeš si být jist, že nepomlouváš?

„Nebudeš žádostiv ženy bližního svého!“
zní ostrý tón příkazu devátého.
Necht' ostře švihne jako bič
do oka muže, jemuž vládne chtíč!
*„Ženo či dívka, je varováním i pro tebe!
Usiluj o čistotu, chceš-li dojít do nebe!
Neuváděj muže v pokušení,
hříšná smyslnost milá Bohu není!
K podobě nevěstky jsi svůj šat změnila,
nošením krátkých sukní pěstuješ kult těla!“*
V lidech se stupňuje pohlavní pud,
mizí z nich jemnocit a přirozený stud!
Ženy se vdávají a muži se žení,
leč krásných vztahů u nich mnoho není.
Jen z lásky a harmonie požehnání přýští!
„Kde jsi ženo čistá pro pokolení příští?“

**„Nebudeš žádostiv statků bližního svého!
Nebudeš bažít po ničem co je jeho!“**
Desáté přikázání brojí proti závisti,
z níž vzchází nenávisť a další neřesti.
Tyto květy zla lidská srdce mění
a zasahují do veškerého dění.
Jejich plody jsou vraždy a válečná běsnění!
Chceš-li vymanit svou duši z této pasti,
pěstuj se v přejícnosti!
Svým chtěním zevnitř a skutky navenek
udržuj krb čistých myšlenek!

Vyplň svůj život dechem vědomého bytí,
ať tvé vnitřní světlo na cestu ti svítí!
Vysoko, převysoko nad hmotným světem
prohřáté životadárným Božím Světlem,
jest město zlatých ulic, nebeský Jeruzalém.
V domech a zahradách za jeho branou,
není tvorů obetkaných vinou!
Aby ses jí zbytečně nezatěžoval,
Pán ti skrze Mojžíše přikázání dal.

Těch deset Božích pravidel je tu i pro tebe,
jsou tvými schody do nebe!
Jen když s duší jako pírkem vykráčíš je sám,
dotkneš se výše věčných bran!
Tvé nevědomé já přišlo z Ráje na svět
v ušlechtilého člověka se vyvíjet!
Své duchovní dary musíš rozvíjet!

Až budeš vonět ctnostmi, jako rajský květ,
tvůj duch bude hotov a smí se vrátit zpět!